

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek: helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 10 frt. Félévre 5 " Negyedévre 2 " 50 kr. Egy hónapra 1 " Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, Kutasai Imre nyomdájában, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj: öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdeményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. A hirdetéseknek valamint a nyitási költségek egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. Az előfizetési és hirdetési pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részét tartozó közlemények a szerkesztőség irodába cizmeszendők. nagyjuttca Jóna-ház 1704. szám alatt

Debreczen, július 7.

Az országos közélet tanár-egyesület tagjai elhagyták már városunkat. Reméljük, hogy az emlék, melyet magunkkal visznek, nem lesz kedvezőtlen s azon szíves és őszinte magyar vendégszereteten kívül, melylyel Debreczenben fogadtattak, még egy más tapasztalatot is szereztek köztünk: azt, hogy a város polgárai melegen érdeklődnek a közművelődés nagy ügye iránt.

Nem is lehet az másképp ott, hol a lakosság minden rétege századok óta büszkeségét helyezte virágzó főiskolájába s hol a kegyelet annyi jelét találjuk följegyezve, melyet Debreczen polgárai tanusítottak azok iránt, kik az ifjúság nevelésének sokszor hálátlan, de mindig magasatos földatán fáradoztak.

Adja isten, hogy e kegyeletet, e szíves rokonszenvet Debreczen polgárai megőrizzék minden időben s amiért apáink egy sokkal homályosabb, durvább században lelkesültek és áldozni tudtak, lelkesüljenek azért jövőben is, mikor a fölvilágosodás napja mind jobban kistit s mindinkább szilárd meggyőződésé válik az fent és alatt, hogy csak tudomány és munka, műveltség és szorgalom tesznek ma már egy nemzetet az életre képessé.

Magyarország, mióta a nemzet viszonyait ön maga fölötti rendelkezési jogát, szerénytelenség nélkül mondhatjuk, hogy igen sok történt a tanügyi terén. De még sok van hátra is. Nagyfontosságú kérdések várnak megoldásra s nem egy intézmény, mely a rohamos alkotásban idegen példák utánzásra nyomán jött létre, reformálást szűkségel, hogy a nemzeti szellem követelményeihez s helyi viszonyainkhoz hozzá illesztesse.

Mindez lassu munkát, gondos megfontolást igényel s első sorban a tanár-egyletek hivatják az érzett hiányokat kideríteni, eszmecsereket váltani a behatóan megfontolt s módokat jelölni ki azok behozatalára.

A körünkben időzött országos tanárgyűlés is fölkarolta egy ily nagy eszme vitáit. A gymnásiumok és reáliskolák reformja oly kérdés, mely nem csupán a szakfelfrakat érdekl, de érdekelnie kell egyáltalán mindenkit, a ki az ifjúság helyes vagy helytelen nevelésében látja letéve a nemzet jövőjének reményét vagy bukását.

Nem ezélünk itt kiterjeszkedni a kérdés bővebb megvitatására, mely az idő szerint a tanfelfrakat foglalkoztatja, mi csak figyelmeztetni akartuk olvasóinkat annak nagy fontosságára. A kérdés, vajlon hasznos e, ezélszeri-e az oktatás kétfélesége a mint az nálunk egyrészt a gymnásiumokban, másrészt a reáliskolákban gyakorlatik, inkább a szakem-

berkek, mint a nagy közönség által dönthető el, de az eldöntéssel kétségkívül jogosult figyelmet érdemelnek a nagy közönség ohajai és tapasztalatai is; mert az iskola csak így felelhet meg feladatának, ha a nemzeti nagy tömege fölatalja abban azon eszményképet, melyet magának a nemzeti szellemnek megfelelő oktatásról alkot.

A honvédelmi miniszterium részéről az elszállásolási törvény végrehajtása iránti összes rendelkezés és utasítások már elküldték a törvényhatóságoknak, minélfogva az érintett törvény minden határozmányai életbe fognak most már lépni.

Az új osztrák képviselők közül a N. W. T. szerint 124 a federalista conservatív, E 124 képviselőhöz járul még legalább huszonegy a lengyel nagybirtokból s a galicziai kereskedelmi kamarából, továbbá egyes szavazatok Bukovinából, Dalmáciából stb, úgy hogy ama szavazatok száma, melylyel a feudális, klerikális és szláv elemekből alakuló koalíció rendelkezik, körülbelül százhetven szavazatra tehető. Minthogy a képviselőház 353 tagból áll, az alkotmányhő pártja még körülbelül 180 szavazatra vagyis mintegy 10 szönyi többséggel bír, ha ugyan bizni lehetne mindenkiben, a ki alkotmányhűnek és szabadelvűnek valja magát.

Csak hogy ezen szabadelvűnek nem kevesebben mint huszonhatan szavazták meg a régi házban f. év január 29-én a berlini szerződést. Ezek tehát a keleti politikában valószínűleg jövőre is a bormánnyal fognak szavazni. Ama 112 képviselő közül, kik annak idején a berlini szerződést e nem fogadták, eddig 59 lön újra megváltatva. Az új emberek közt van 18, kikről határozottan nem tudhatni, hogy szilárdan a szabadelvű parthoz tartoznak.

Ezékkel s a még megválasztandókkal a régi alkotmányhő s szabadelvű pártot mintegy 80 ember fogja az új házban képviselni.

A horvát ragikolaris bizottság, mint Kresztics elnök Czirak gróffal közölte, július 10-dikén hozzá fog a tárgyalásba s az izenettel július végéig át fogják küldetelni. Az izenet kiválóan mérsékelt, udvarias hangon van tartva, mindazonáltal több követelést foglal magában. A bevezetésben előadatik, hogy pénzügyi tekintetben sokkal nagyobb előnyönl járna, ha a határvidéki kezelet a horvátországgal egyesítették. Magyarország ebben az esetben még a pénzügyi viszony fenntartása mellett is, — a melynél Horvátországra az összes bevételek 53 százötletje esnek, — megtagaritatna még néhány száz ezer forintot. — Ezért tehát a magyar deputáció nem egyezték bele a quota arány ezen megállapításába, fenhagyván a bekebelezésre vonatkozó további intézkedéseket a kormányra. Azon időre azonban, míg a bekebelezés bekövetkezik, maradjon meg Horvátországra nézve az eddigi (45%-os) quota-arány, oly módon mindazonáltal, hogy azon dohánv-, só- és belyeg-évédelem, mely a határvidéki közbefoly: továbbra is Horvátország javára számítassék. — Dalmáciáról és Fiuméről szó sincs.

Az osztrák miniszterium tagjaira nézve különösen rozsol utóttek ki a választások. Négy miniszter: Glaser, Clumetzky, Horst és köztük maga a miniszterelnök Stremayr is megbukott. Természetes, hogy ez a kormány

mögé, hol egyszerre két izmos kar ragadta meg. Mr. Rifle foglya lett.

A többi leányok a szerencsétlenség látára rémulve, sikoltozva futottak szét. Pár perc múlva Richetta a Galliani villa zöd szobájában ült, mint hadi fogoly.

Mr. Rifle beküldte hozzá Johnt, kérdezze meg mit parancsol a signorina?

Csak a gyors visszavonulást mentette meg Johnt, hogy egy pár csattanós feleletet nem kapott becsületos kövér arcára.

Bement most maga Mr. Rifle s udvariasan ismételte a kérdést.

Richetta mérgesen dobbantott lábával. — Azt parancsolom, hogy ereszenek szabadon.

Mihelyt a békekötés feltételei alá leszenk írva, kisasszony, — viszonzó Mr. Rifle. — En nem vagyok kisasszony, én nem tudok írni, — szölt a dacos kis leány.

Mr. Rifle elmosolyodott. E percében vette csak jobban szemügyre a leányt. Egy futó gondolat villant át fején.

— Im, épen olyan mint az a kis makrancos barna ott a sabinai nők közt. S egy pillantást vetett a képre, aztán a leányra, aztán megint a képre.

— Hüm.

— Mit akar ön azzal a képpel? — vágott közbe a kis makrancos.

— Állapítsuk meg előbb a békefeltételeket, — viszonzó kitérőleg Mr. Rifle.

Ugy érezte, mintha arca kissé égne. Talán el is pirult. Bolondság!

— Tudni akarom, mi van azon a képen, ismétlte Richetta dacosan.

Mr. Rifle fölvette a nagy karos gyertyatartót s oda tartotta a kép elé.

— Tessék.

nem tarthatja már tovább fönn magyát s a helyét a választások bevéződétek, beadja lemondását, Glaser követi miniszterársának Ungernek a példáját s visszamegy az egyetemre tanárnak. Clumetzky külföldre utazik. Az új miniszterelnök valószínűleg Taaffe gróf lesz.

Napoleon herceg megöléséről

Carey hadnagy következőket beszéli: Epen lovunkra szállottunk, midőn a zulus megrohantak. Azt hittem, hogy már valamennyien felültünk s tudtam, hogy a karabélyok nincsenek megtöltve (?) s ezért elváltattunk. A Tomboktó-folyóhoz érve, visszavertünk s láttuk a herceget lovát szabadon rohanni. A herceg már akkor elesett, mielőtt észrevettk volna. Használhattunk-e már akkor valamit? Nem. Gázlót kerestünk a folyón s menekültünk.

Carey csapatának néhány embere másképp beszéli el ez esetet. Willis közember ezt mondja: két bajtársam elesett, a mint a kraalhoz értünk, több jel árulta el, hogy itt zulus jártak. Az első lövés után láttam a zulusokat jönni és egyikük így szölt: „Usux van groara abalmga.” (Itt vannak a gyáva angolok.) Mikor elváltattunk, Able mellettem elesett; go-lyo taláta, melynek fütttyéről mondatom, hogy Martini-fegyver volt. Letoga így kiáltott rám: „Sarkantyud meg a lovadat fia, a herceget leesett.” Hátráztam, a herceg csakugyan fel akart ülni, de leest és a ló ráta-rosott. — Megfordultam és löni akartam, de lovam megokrosodván, én lefejtem karabélyomat. — Láttam Carey hadnagyot, a mint megsarkantyuzta lovát; mi ugyanezt tettük mind és követük őt.

Egy másik szemtanu ezt mondá: Vagy tizenkét zulu üldözte a herceget. Nem kapunk semmi parancsot, hogy összeszedődjünk vagy segítsünk a hercegnek. Két mfldre lovalgottunk megállás nélkül. — A hercegről semmit se szölték.

Lotega ugyanezt valja és hozzáteszi: Láttam, hogy Grubb és Willis is elmaradtak, azt mondom Careynek, hogy várjunk, de Carey nem akart várni. Az egész uton csak ennyit szölt: Menjük gyorsan, siessünk!

Ezen vallomásokból kitűnik, hogy ha a csapatból csak egy ember vart volna, míg a herceg lóra szállt, csak ember segített volna neki lóra szállni, akkor a herceg megmenekült volna. De gyáván veszni hagyták.

Külföld.

A novibazari szandsákban szünik az izgatottság. Ez eredmény a anatóliai csapatok megszüntetésének köszönhető, a melyekre nem számíthatnak az agitátorok; továbbá a hatóságok tevékenységének, mert a többi közt Mu-nib pasa prizrendi kománzó tudatta a lakossággal, hogy a szultánnak a conventióban kifejezett akarát minden körülmények közt tisztelnie kell.

A tesszáliai és epirusi görögök népszavazást rendeznek. A görög hatóságok ingadozó magatartásának tulajdonítható, a mely gyakran időszerűtlen erély, majd példátlan indolentiában mutatkozik, hogy Janinában, a kormányzó szemei előtt is megtarthatták a görögök a gyűlést és kimondhatták, hogy Epirus Görögországra akar bekebelezetni. Mult héten 18 községben rendeztek ilyen népszavazást.

Bulgáriából jelentik: Dondukov-Korzhakov herceg megérkezett Várnába Sándor fejedelem fogadni. A bolgár kormány a görög hadsereg kút-tékéből elbocsátott tartalékosok besorozását, kik a bolgár nemzetiségbe visz-

szátérnek, követeli, hogy garázdálkodásaiknak eleje vessék.

Muszka parasztek több faluban megtá-gadták az adóztatást. Az adóbehajtókat és rendőroket fegyveresen támadták meg. Több falu bírójánál forradalmi iratokat találtak. A katonaság számos parasztot fogott el.

Carey hadnagy, ki Napoleon herceget a végzetes kémszenlen kísérte, haditörvényészek elé állították.

Az új olasz miniszterium alakításá sok nehézségbe ütközött. Farina nem vállalkozott. A király táviratilag hívta magához Claidint, valószínűleg, hogy megbizta a kabinet-alkításal.

A római zsidók emancipációját még most sem akarják kimondani Bukarestben. Ha a kamara továbbra is oly lanyha és elégtelen engedelményekre szorítkozik a zsidók egyenjogúsítása tekintetében, mint eddig, a Bratianu-kormány be fogja adni lemondását. A hatalmak pedig nem fogják elismerni Románia függetlenségét.

Napi hírek.

Az önkényes tüzoltó-egylet szombati táncvigalmá mind anyagi sikerben, mind jó kedvben messze felül multa a multkorit. Különösen nők igen szép számmal voltak, kik közül eleinte nem is jutott megfigyelniük tánczos, úgy hogy az első négyest (sajátságos veletlen, ép úgy, mint az első majális alkalmával) 16 pár táncolta; de ez a szám már a másodiknál 23-ra növekedett. Később aztán a tánczosok is szaporodtak s kitűnő jó kedvvel folyt a mulatság. Az országos tanár-egylet és a helybeli tanárkar tagjai közül számosan megjelentek 9 óra után a mulatságon, a mikor Somogyi Pál főparancsnok üdvözölve őket, bemutatatta együttesen a közönségnek s ekkor aztán a derek elnök Berecz buzditotta a fiatal tanárokat, hogy vegyék részt a táncban, s ezek közül néhányan szót is fogadtak. A vendégtáncok nem sokáig időztek a mulatságon, részint azért, mert többen — s köztük Berecz Antal is — már az estei vonyattal elutaztak, részint mert sokan másnap reggel jókor a hortobágyra készültek. Azonban tüzoltó ifjúságunk kedve nem csökkent s még a hajnal fele megindult eső sem verte szét őket; hanem kitörő jó kedvvel egész reggelig táncoltak. — A mi a restaurációt illeti, Torma ételivel megvoltunk elégedve, hanem bort oly rosszat adott, hogy íhatatlan volt. Es mi több, egy fajtánál többet nem is lehetett nála kapni. A közönség egy kissé több figyelmet érdemelne, kivált ha ily ritka vendégek vannak.

Kirándulás a külső gazdasági tanintézetbe. Szombaton a meglehetősen hosszú elhúzódott ebéd után a „Bika” előtt készen álló fogatok a külső gazdasági intézetbe röpi-tették a tanáregylet tagjait s a helybő kirándulni vágyókat. Oda kűnn az intézet ifju tanárai ismeretes magyaros vendégszeretőkkel fogadták őket, megmutogatta legelsőben is az intézet helyiségeit, a gyönyörű tehene-keket telt istállót, kertet stb. Valóban az épület egész környéke egy néz ki, mint egy gyönyörű park, egy kis paradicsom De az ifju házigazdák nemcsak a szemek kielégítéséről gondoskodtak. Nem azért tanárokat, hogy ne tudják az izléstani szabályait. Ott varta egy hosszú asztal felteherelt és mindennemű enni és inni valókkal megrakva a vendégeket. Leg-elsőször is megízlelték velök az ottani pompás ivóvizet. De az csak kóstoló volt, vagy ha úgy tessék bevezetés. Másnemű italokkal voltak az asztalon méltóságosan álló palaczkok bélelve. És hogy ezek jól csuszszanak, arról

tekintett. Az öreg kertész jött szembe vele a tornáczon, sápadtan és reszkette, alig tudott szölni. Egy egész ostromló sorog fogta körül a Galliani villát vasvillakkal, dereggokkal, bal-tákkal. A feldühödött nép, melynek különben is csak egy szikrára volt szüksége, azon hirre, hogy az angol elbarolta Richettát, egyszerre összecődült és sietett megrohanai a gyűlölt ember házára.

A kert falát hamar átmászták s szidalmak és esküdözések közt, hogy darabokra tép-pek az angolt, kezdtek döngetni a kastély ajtaját.

Mr. Rifle jól tudta, hogy az ócska tölg-faajtó nem képes ellenállni sokáig a csapat-soknak s ha elég erős volna is ellenállni, létra segítségével fölmászhatnak s betörhetnek az első emeleti ablakon. Ő maga Johannan keten nem képes megvédni az egész kastélyt a támadók serege ellen. Az öreg kertész csak jajgatott s Jézus Máriát hívta segítségül. Hon-fiai ellen az idegenek védelmére különben sem lehetett volna számítani rá.

A veszély oly bizonyos volt, melyből nincs menekülés. Mr. Rifle zsebébe tette revolverét s elszántan, nyugodtan lépett ki szobájából. Egy pillanatra bement még Richettához.

Ha elelnem, kegyed tanuságot tehet róla, hogy szabadon bocsátottam kegyedet, mielőtt e dühös csoport megtámadta házamat. Végtelen sajnáim, hogy kénytelen vagyok e szavamatt visszavonni. Most elereszteti kegyedet a gyávaság vádját volna fejtemre. Ha-joljon meg a kénytelenség előtt s bocsásson meg nekem.

Szilárd hangon voltak elmondva e szavak, csak a végzavaknál volt észrevehető némi ellágyulás.

is volt gondoskodva különféle nemeivel az ételeknek. Egy szóval enni és inni való volt bőven s hogy a társaság jól találta magát, mondanunk sem kell. Késő este oszoltak el aztán a vendégek, kiknek egy része a „Hun-gáriába” ment a kitűzött találkozára s onnan aztán a „Népkertbe”, míg más habár nem nagy része szállására vonult.

Három szegedi árva van még gyámol nélkül városunkban; felkérjük a szíves ember-barátokat, kik a szegény szülőten gyerme-keket felfogadni óhajtják, hogy Körner Adolf főkapitányi urnáj jelentkezzenek.

A hortobágyi kirándulás várt nagyszere-sűrségén keresztül húzta a kegyetlen végzet. Va-sárnap reggel szakado esőre ébredtünk s a költő szavaival élve, az egész ég olyan volt, mint egy „bakancsos köpenyeg”. A rossz kilátás, mely ily körülmények közt nyílt, sokaknál annak belátását szölte, hogy: jobb lesz itthon ma-radni és erre a keserű ébredésre aludni egyet. De azért mégis akadt vállalkozó. Sokan a helybeliek közül 6—7 óra tájban neki durál-tak magokat s elindultak a nagy utra, készen bármín esélyre. És az esélyekből, ha már csak az épen nem szük marku felhők bulla-dékat értjük is, ki is jutott számukra bőven. No de annál érdekesebb volt a kirándulás, mely a — „tanárregyesület tagjai” tiszte-letére rendeztetett ugyan, hanem, a mint halljuk, azok közül kevésnek a jelenlétével dicsékedhetett. „Hatem azért jól mulattunk”, mondhatják Jókaival a hazatértek (sajátságos veletlen, ép úgy, mint az első majális alkalmával) 16 pár táncolta; de ez a szám már a másodiknál 23-ra növekedett. Később aztán a tánczosok is szaporodtak s kitűnő jó kedvvel folyt a mulatság. Az országos tanár-egylet és a helybeli tanárkar tagjai közül számosan megjelentek 9 óra után a mulatságon, a mikor Somogyi Pál főparancsnok üdvözölve őket, bemutatatta együttesen a közönségnek s ekkor aztán a derek elnök Berecz buzditotta a fiatal tanárokat, hogy vegyék részt a táncban, s ezek közül néhányan szót is fogadtak. A vendégtáncok nem sokáig időztek a mulatságon, részint azért, mert többen — s köztük Berecz Antal is — már az estei vonyattal elutaztak, részint mert sokan másnap reggel jókor a hortobágyra készültek. Azonban tüzoltó ifjúságunk kedve nem csökkent s még a hajnal fele megindult eső sem verte szét őket; hanem kitörő jó kedvvel egész reggelig táncoltak. — A mi a restaurációt illeti, Torma ételivel megvoltunk elégedve, hanem bort oly rosszat adott, hogy íhatatlan volt. Es mi több, egy fajtánál többet nem is lehetett nála kapni. A közönség egy kissé több figyelmet érdemelne, kivált ha ily ritka vendégek vannak.

Kiss és Pizi társulatának tegnapi elő-adása maheurokkel volt teljes. A karzat, a reá helyezették nagy tömeg sulya alatt, kü-lönböző helyeken még izben is leszakadt az általa okozott menyérgésszerű rohamj és a fennállt alásüllyedést a többiek részéről mindannyiszor homeri kacajj kísérte, a mi még igazoltabbá tette azt azon veletlen szeren-cse által, hogy senkinek nem történt baja. — Majd a kifeszített kótél alól bukott ki a tá-masz s a két kótélancos a földön szedte fel magát, a kótél alacsony volta folytán ter-mészetesen minden baj nélkül ismét talpra állva. Végre aztán egy hatalmas eső kergette szét az egymást ére casukoson folyóvást haho-zató közönséget.

A lakosság figyelmébe. A jövő hóban honvédek fogván városunkba szállásoltatni, mindazok, kik a szállásolás alól magokat ille-ned valóság mellett fölmenteni óhajtják, figyelmeltetnek, hogy ebbeli körvényeket a vá-rosi tanácshoz siessenek benyújtani.

A hortobágyi mulatság egy részének lefolyásáról most vesznük tudósítást. Az érke-zők számára egy sátor volt felállítva, mely alatt kellemesen tölt el a délelőtti s folyt le az ebéd. A magyar gazdasszonyok főzte, kiknek főparancsnoka Csáky Gyergely tanácsnokné volt eredeti magyar gulyás, a mi így pusztán hasonlíthatatlan jól esik, turós gauska, külön-

Bocsásson meg, — ismétlte Mr. Rifle halkán s kezét nyujtotta a leányra.

Richetta keze reszkettett s olyan volt, mint az ég tűz, a mint az ifju kezét érintette. Ótundatlan, önfelédten pihentek kezeik egymásban egy hosszú percig, mintha nem is öket illették az irtózatos zaj körülük. A leányak szeméből lassan fény könyecsekpek kezdtek aláárgódnai.

— Richetta! — szölt az ifju megbatottan.

A dühös csoport már betört s a tornác-zon hangzék vad lármaik. Mr. Rifle zsebébe nyult a revolverét.

Akkor enszerre csak két gyengéd kar ölelést érezte nyaka körül szorosan s egy feildudásból rezgő édes hang süttögött: — Ünnel akarok meghalni!

A szobába beharónok úgy találtak öket egymáshoz simulva s a leány saját mellével fődőzve az ifju mellét. Megdöbbenve hátráltak e jelenet után.

— Mit akartok? — formédt reájok Richetta. Én magam jöttem ide.

— Hiszen mennasszonyom s ha szöli beleegyeznek, még holnap — vagy mit is mondok? hiszen éjjel már elhunyt... még ma meg akarjuk tartani esküvőnket.

S az elpiruló szép leányraak fülehez ha-jolja sugta:

— A sabinai nők!

Richetta mosolyogva bólintott fekete firtós fejecskejével.

Aztán majd megtanítasz írni, hogy megírhassek a békefeltételeket, — szölt pajkosan.

Egy esők s a szobába betódult népcso-pört örömrádása némitotta el.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

Tilos a nőknek.

(Elbeszélés.) Vértesi Arnoldtól. (Vége.)

Meghökkenek s kissé megállapodtak. John megint kidugta a fejét, megint ajkorkogott, köhögött s trombitálva futja az orrát. Látni lehetett az esti félhomályban, hogy a leányok félve visszahúzódnak. Valamit süttögtek, magukban, hevesen gestikulálva. Aztán egy bátrabb a többinél kivált közülük s előbbre jött. De a többi nem merde követni példáját.

Sugár magas volt, csaknem teljesen kifejlett. Magas sarku faczipője még magasabbnak tűntette föl. Minden habozás nélkül bátrán jött előre. John a kapuban háiban nyikorkogott, prszkólt, köhögött: a leány még mindig dacosan fölemelt fevel közeledett, hátrajpillantva kissé, követik e társai.

John most nem várt tovább s megtette a kirohanást, oly kannibáli vak lárna kíséretében, mely erősebb idegzeteket is megjeszt-hetett volna, mint az a leány. A távolság oly nagy volt köztük, hogy John számítása szerint a leányok okvetlen meg kell menekülnie.

A leány most valóban megiramodott mint az özike. De a másik pillanában már visszauyerte lélekellenlétét s meg akarván tréfálni üldözőjét, kacskaringós czikczakban kezdett előtte szaladni, majd jobbra, majd balra, hangosan nevetve, a mint látna, milyen nehézsé-sen totyog u ana John.

De most maga futott beie egyenesen a tőrbe, melyből az emberséges John ki akarta menteni. Jobbra került a leány a villa háta

féle borok, fekete kávé és ezek mellé a legjobb fűszert; a magyar vendégszeretet. És ön virágos jókedv, mely hogy „egyetértő” nem lett, épen csak azon mult, hogy fellelő számban megakadt a sűrű felegekben, melyek a találkozás örömeinek záporoknyekben adtak kifejezést s a társaság a sátorból csakhamar formálter k i l l e t t v e. De nem azért van a magyar embernek tüzes vére, hogy egy kis hideg eső lehűthetné. Kocsira kaptak a mulatók s elmenekültek részint a máti biztosi, részint az állatorvosi lakba, melyeknek tornácza felállított hosszú asztalok mellett csak úgy vetették az idő erőködését. A társaság nemely tagjai délután 5 óra tájban megindultak haza fele s néhány óra alatt szerencsésen meg is érkeztek, míg a sokkal nagyobb rész, engedve a kilitásban levő malaczotok, héles, halászlé stb. — vonzerejének, kint maradt, külön azután későbbi élményeit és állapotait ezuttal még voltaképen meghatározni nem lehet.

Figyelmeztetés a közönséghez. Egy 60—70 éves öreg ur jár városunkban s egyes gazdagabb vagy tekintélyesebb egyéneket megkeresve, azoktól segélyt igyekszik kiereszközni, miután elmondja, hogy ő tübingai egyetemi tanár s egyenesen Teheránból (Persia) jön, hol alkalmaszán volt, azonban felmondta neki s most meg van szorulva stb. Beszédmódja és szakmájának kinétsége s öltözete igen tisztességes, és kísérője van. — Miután azon helyeken, hol meglegő feléjük elvált márdéig kisebb-nagyobb pénzösszegekkel sikerült kapnia, hatóságai bizonyítványt nem mutatott fel, kilette és eljárása igen gyanús s míg egyfelől a közönséget néma rászédéstől óvjuk, másfelől ajánljuk az elmentt egyént a rendőrség figyelmébe.

Halalozás. Szabó Antal ügyvédét és nejét Bakányi Sz. Elvirát szomorú csapás érte. Elvesztették kedves kis fiókat. A gászjelentés így szól: Mely fiújától megtrón szívevel tudtjuk szeretett gyermekünknek, illetve munkáinak néhai Szabó Eleknek folyó hó 6-án esteli 7 órakor 7 hónapos korában bekövetkezett gyászos kimúlását. A meghodogott kedves halottunk földi részét folyó hó 8-án d. u. 5 órakor fogtak a kismester utczáján 1384-k sz. lakásunkon megartandó rövid ima után, a református egyházi szertartás szerint a czegelel-utczai sírkertben örök nyugalomra tételt; mely gyászos szertartásra rokonságunk barátainkat s jóismerősöinket bántás szívevel meghívjuk. Debreczen, 1879. július 7. Szabó Antal ügyvéd és neje Bakányi Sz. Elvira, Gizella és Iona gyermekeikkel; Bakányi Sz. Lajos kir. aljarabőr, leányom; Bakányi Sz. József nevében is. Béke az ártatlan kisdé halvaival!

Uj vasut. Az északkeleti vasutársulat Szaniszló Nyrábraton át Mátészalkáig vasutat tervez, mit az érdekelt vidék nagyon csekély áldozatának igénybevételével szándékozik kiépíteni.

Az aradi keresk. és iparkamara. Folyó hó 1-től egy vasúti felőlszámolás és értesítési hivatalt állított fel, melynek feladata a vasúti fuvarleveleket felülvizsgálja, a vasutaktól netán illetéktelenül beszedett díjtöbbleteket visszaköveteli és az illető fő javára beszedni, továbbá a közönségnek mindennemű vasúti ügyben tanácsot adni, elvisegetni az árúknak egészen vagy részben elveszésénél, valamint minden oly esetben, midőn a felek magukat a vasut által megkárosítottaknak vélik, közbenjárólag segélyre lenni. Minden egyes fuvarlevél felülvizsgálásáért az aradi kamara kerületben lakó kamarai illetékes fizető felek által egy krajczár dísz fizetendő, ezenkívül a visszakövetelt és tényleg visszatérített díjtöbbletekből 15% fog levonattni. Más kamarai kerületben lakó felek, valamint az aradi kam. kerület nem illeték-köteles lakosai minden egyes fuvarlevél felülvizsgálásáért két krajczárt, ugyanezt a visszakövetelt és utalványozott díjtöbbletekből 20%-ot fizetnek.

Jámor cselekedet. Egy gráci lap furcsa történetet beszél. Frohnléiben az iskolatársnak előke az uralkodó pár arczképével ajándékozta meg az ottani iskolát. A királyné udvari galában, tehát kivágott ruhában van ábrázolva az egyik. Meglátja ezt Hosp servita perjel, iskolaszéki elnök, s tanuló ifjúság lelki udve érdekben, következő levéllel szániméti ő felsége arczképét: „Mint hogy az iskolatörvény első szakasza szerint, az iskola czéja a gyermekek vallás-erkölcsi kiképe-

zése, az a kép azonban, mely az első osztály termében ki van függesztve, könnyen érthető okokból a nevezett czéjának nemcsak meg nem felel, de sőt annak elérését akadályozza, alólított mint vállaltatit és lelképástor kötelevé, sőt fejlozositva érzi magát, e képet (az iskola vezetőjének tudatva) a tanteremből eltávolítani, s van szerencsém azt onnek azzal a szives kéressel átküldeni, hogy ilyen és efféle képeket, melyek az ábrázolt meztelevenségek következtében a gyermekek szívere károsan hatnak, az itteni iskolában többé ne függesztesen ki. Tisztelettel Hosp Vincze.”

A székesfehérvári kiállítás lökerti részében már minden csendes; hol pár nap előtt nyugdó élet volt, ma minden sívár — oly pusztá; még a meütelep szobáiban és udvarán gőzerővel folyik a csomagolás, de pár nap alatt itt is visszatér a régi egyhangúság.

A Fertő ismét tő. A Fertő vize napról napra nagyobbodék és ismét azon nívauon áll, melyen az 50-es években állott. A ropant nagy szántóföldeken, rétségeken, melyek a tő kiszáradása által a víz helyen elterültek, csorda járt, most a halászk lesk a szákmányt.

Szegedi gyermek hazatérése. A Szeg. Híradóban olvassuk: Most, hogy kezd a város száradni, visszahozatják a szegedi gyermekeiket. Emlékeztetés mindenki előtt a monori expedició. A balsors odavetett 27 szegedi gyermeket. Egy jókarut, de szegény hazafi ajánlata tévára vezette a hatóság így kerütek az apró szegediek Monorra. De a mily véletlenül küldettek azok oia, epoly váratlan szívséggel fogadtattak s elmondhatni, hogy a kis Monor valóban nagy volt a Szegedért hozott áldozatokban. Nem kevésbé elismerésre méltó Földvár Mihály pestme gyi aispán, ki a gyermekek egy részét — tizet — Czepléden helyezte el, kik ott aztán a polgári iskolába rendszeren jártak. De minden jónak vége van egyszer, így a monori és czeplédi szegedi gyermekek visszatérési órája is ütött. Egy árvászeki tisztviselő ment értük s vitte haza őket. Huszan voltak a fiúk. Az elválás mind Monoron, mind Czepléden egyike volt a legérezékenyebbeknek. — Monoron öbékapták a gyermekeket, össze vitte csokolátát és sirva váltak meg tőlük. Czepléden is. Itt a derék város közönsége a szegedi árvas gyermekeket egyenruhába öltöztette, azokvil cipővel, fehér ruhával, sőt még utalvány pénzzel is ellátta őket. A fiúk június 29-én, vasárnap dében érkeztek haza. A szülék mind ott várták őket; siro örömben vesztet el a szó. — Könyveket csaltak a szemekbe a szülék ömlengései. „Edős gyerekek, de mozgólított, té vagy é? Öszöm a szentdó, de mozgólított,” stb. A gyerekek magaviseletével mind Monoron, mind Czepléden teljesen meg voltak elégedve.

Makó István bórkereskedéseben egy jó házból való 3—4 osztályt végzett 13—14 éves ifju tanoncok felvételt.

Tanügy. — A főiskola a kadémiá szakának évkönyve megjelent. A nagy gondal összeállított évkönyvet Balogh Ferenc mult tanévi akadémiái igazgató szerkesztette. Az egejen kimerítő igazgatói jelentést találunk a mult tanév történetéről, a különféle jöteleméről, a tanár-és diákról, az előadott tantaryakról, főiskolai gyűtemény-tarokról, pályadíj-alapítványokról, pályázatokról és pályakérdésekről, ösztöndíjakról stb. Aztán kövölve van az akadémiái halgatók teljes névsora. E szerint volt a tanév végen jochaligalt 107, hittanhalgató 114, összesen 221 akadémiái hallgató.

Ífjúsági egylet az év folyamán 11 állt fenn, nem számítva ide a két beülesztéket. Végül a ref. főiskola anyakönyvtára a pénzügyteménye számára tett adozások felsorolása után az igazgatói zájeletés apróbb mozzanatairól s tudni valókról szól. E szerint a jövő tanév sept. 9-én d. e. nyitnik meg a szokásos inovációval. A felvétetés szeptember nyolcz első napján történik.

Megjelent a budapesti kereskedelmi akadémiá évi jelentése. A 79 lapra terjedő füzetben bő értesítők foglaltatik a tanintézet viszonyairól. Az akadémiá egy előkészítő és három rendes osztályá-

ban a tanulók létszáma a mult tanév végén összesen 321-et teit, kik közül debreczeni csak egy volt.

Irodalom.

— **A „Képzőművészeti Szemle”** VII. sz. füzeté igen érdeke tartalommal jelent meg. Lotz Károly arczképét s ennek egy szép muzeumi feltédezményét közli. Vannak benne igen érdekes czikket Prem Józseftől „Humor a művészetben” czimmel s Károly Gy. Hugótól a „Vidéki muzeumok érdekében”. Emlékszik Munkácsy Mihálynak két ifjúkori rajzából, mely a népiéletből van merítve, s mindkettő Bartók László b. csabai kereskedő tulajdona. Ajánljuk e derék vállalatot a művészpártolók figyelmébe. Ára egész évre csak 4 forint.

Tetty Nándor könyvkereskedése tudatja a közönséggel, hogy a Sebestyén Gyula „Világtörténete” megszünvén, annak eddig megjelent 5 füzetét kívánatra, az illetők minden költsége nélkül, kicseréli P. Szathmáry Károly „Az emberi művelődés története” című művének ugyanannyi füzetével. Ez utóbbi mű 25 30 füzetből fog állani s egy füzet 30 kr-ért kapható.

A „Képes Családi Lapok” 19. füzeté az előbbiekhöz hasonló változatos tartalommal jelent meg. Számos kepei közül fölemlítjük Pázmány Horváth Endre arczképét s a „Schwerin nagyhercegi kastélyt.”

Vegyesek.

— **Egy csók.** Olyasmi már gyakran megeseit, hogy ferfi csókot raboltától s a csók a bírő elé került, de olyan eset csak legközelebb történt Berlinben, hogy nő volt a vádolva egy csók miatt. Egy ottani tőkepénzes egy kávéházaan ült, midőn a kasszirő hátmegé kerülve, honlokára egy csókot nyomott. Tréfa volt, jól is esett. De nem vette tréfára a tőkepénzes neje, midőn fülébe vívé a hirs, s a kávéházi Hébet bepanaszlá. — Kiváncsiak vagyunk a bírői ítéletre. — Vajjon nem így szól-e: „A tőkepénzes olyat kapott, a mihez nem volt joga, tehát adja vissza?”

— **A szultan szendélyes zongorajátása.** Különösen kedveli Ring báró a kelet-ruméli bizottság francia tagját, ki virtuos zongorázik. Nem régen ebéden volt nála Ring báró s több óra hosszán zongorázott együtt.

Megnyilatkozott sas. Dr. Landerer tanár Athenéből a „Gyógyverszerési Hetilapnak” a következőket írja: Maiában nemrég egy Afrikában honos sast (Gypaetes barbatus) találtam dogólva. Az állat kitömésénél a szárnyak alatt egy nagy, 1 lábánál hosszabb vasyulat találtam. Tüzetes utonjárásán kitűnt, hogy ez vala színtinűleg Afrikában a belnökök által meglovott, de csak megbeszéltem, ártépill az egész Középtengeren egy-két óra alatt s Mainában (Görögország déli széle) a hegységben jösszen, megdöbölt.

Mért nem tisztességes ember a báró ur? Nehány nap előtt a budapesti penzei kasszirőből bec-ületbíróság kitöltötte a kasszirőből báró D. ... P. ... urat azon indokból mert nem tisztességes ember. E pellenegre állítás oka „M. L.” szerint a következő: A nemzeti kasszirő hatvány-utczai helyiségeben több hónapot át mindig D. báró adta a makabankot s örült módon ivert. Nem vesztett soha. Azt mondják, hogy pár hó alatt több mint 100,000 forintot „keresett”. Meg ez a következetes szerető s a készség, melyvel a játékban folyton részt vett, végre föött II. képviselőnek ki elhatározta, hogy megfigyeli a nemes bankárt. A bárónak szokása volt, mikor játszott, a bankócsomót mindig maga elé s erre a dohánytárczáját tenni. E tárczán volt egy tükröfénnyre cszalt azélap, a báró előbörünök monogrammjával. E tarca fölött észrevették, hogy a báró minden kártyát megárt a monogramm tükröraján s így tájékozva magát, könnyedén nyer. Nehány nap múlva ő, R. is leült vele kártyázni, elhatározta, hogy megbünteti a báróban a bankárt. Játék közben azt monja R. „Ugyan kérlek adj egy cigarettet!” A báró meghökkenett egy pillanatra, de átnyújtá dohány tárczáját. Játézanak tovább. R. csinálja a cigarettet, eltép néhány papirt s fi-

gyelemmel kíséri a bárót, ki olyan mintha tüköri álna. R. társa egy honvédfőtiszt, ki a turpisságot fedezte fel R-val, s szintén készit magának egy cigarettet s ép oly sokáig tartja magánál a tárczát, mint R. Sőt biztatja a körülállókát, hogy „onyon jó dohány, gyujtsanak rá.” Azok elfogadják a kínálást s így lön, hogy a tárcza már egy félóraja, hogy nem volt gazdájánál. Ezalatt pedig folyt a játék s kétszeres dühvel, mert a bankár egy-egy alkalommal csodálatos módon, de folyton veszített. D. bárón látszott az óriási kín, mit e jelenet a-att kiállott. Homlokáról csurgott a veritek, s aig tudta leküzdöni könnyen érthető, nagy izgatottságát. R. és beavatott társa pedig figyeltek folyton. Végre D. báró idegegek fölérték, R-hez megy s a legnagyobb indulat hangján ordít rá: „no vissza fogjátok-e már valahára adni azt a tárczát?” — R. válaszlalni készül, de hirtelen okosabbat gondol, s szemé közé vágja a bárónak az egész csomó kártyát. Ez adott okot a kihívásra s ez alkalomból nyilvánították párbajképtelennek D. urat.

— **Egy zsebmetsző ezredes.** A német császár megkegyelmezett Basilevis orosz testőrezredesnek, kit a berlini városi törvénysek zsebmetszés miatt három havi börtönnre ítelt. Az elítelt ezredes igen előkelő állású, feddett en életű, gazdag egyén és az ellopott összeg csak másfél márka volt. Az eset ily körülmények közt nem kis feltűnést keltett és valóban igen nevezetes lélektani rejtély. A tanulmányok szerint az eset a következő: Vádolt fölé egy március 2-án délután a Kastan-fölé Panoptikumban időzött. Zastrov felügyelő észrevette, hogy vádolt feltűnő módon közeledik a nékhöz. Figyelmeztetésé folytan a helyiség tulajdonosa s szemmel tartotta vádoltat, és látta, a mi az öreg és fiatal nők mellé tolakodott és zsebeik fele nézett. Patzelt és Wendt rendőrök majd egy óráig tartották őt szemmel, és ugyanezt tapasztalták. Kastan, a helyiség tulajdonosa megfogadták akart magának szerezni és Kobelt nevével 15 évszányit figyelemztette a gyanús egyéne. A léány erre ezt felelte: „Ah, ez már egyszer a zsebmetsző nyult.” A léány eskü alatt valija, hogy a vádolt provokáció nélkül ismétellen tolakodott hozzá és megpogatta zsebei tájkát. A léány ezután, Kastan felszólitására, odadatta magának anja tárczáját, melyben másfél márka volt és egy tette zsebébe, hogy a vádolt észrevehette. Azután egy másik zsebébe ment. Két barátja, a kik a terybe be voltak avatva, nyomon követték, szemmel tartották a vádoltat. A léány egy szekrényhez lépett és csakhamar észre, hogy a vádolt, ki uránam ment, megpogatta zsebeit. Követlenül rá odalépett egyik barátja, kérdezte tőle, meg van-e az erszénye. A léány, ki még pár pillanattal ezélt meggyőződött, hogy az erszénye meg van, konstátálta, hogy az eltűnt. A vádoltat letartóztatták, a rendőrségre kísérték; ott igazolta magát, hogy ezredes, felmutatta aranyakkal megtöltött erszényét, előkelő személyekre hivatkozott. Ennek következtében a rendőrtisztviselő nem merde megmozgni, a tanuk egyháirant állítják, hogy vádolt utközben elvette a lopott erszényt. A bíróság ezen valamások alapján a tény konstátálnak látta és — noha vádolt nem volt megmoztova, noha a lopásra mi sem ösztönözhet, mert vagyonos ember volt és tudhatta, hogy a szerényen öltözött lányok erszényében kevés pénz lehetett — vádoltat elítelte „noha lélektani rejtélyt nem birta megoldani.” A császár azonban a vádoltat megkegyelmezett.

Közgazdaság.

A gyártott bor kérdése Bécs városánk tanácsa előtt újra felmerült. Ugyanis még a mult évben ki lett küldve a tanácsból egy szűkebb körű bizottság, hogy dolgozzon ki javaslatot, melynek alapján a borigyártást és hamisítást ellenőrizni lehetne. — Landsteiner tanácsnok most adta be javaslatát, melyre igen énkévi vita támadt, elfogadatot. — Ezen javaslat vagy is inkább jelentés szerint nem lehet, készíteni a gyártott borok ügyében, míg be nem bizonyították, hogy egyáltalában borigyárak léteznek; mégis, miután a borhamisítás és pancsolás a biradalmi székvaróban igen nagymérvű, — ajánlatuk egy oly rendőri-

vegyműhely felállítására, melyben a borok megvizsgáltathatnak, valjon egészségellenes szereket nem tartalmazznak-e magukban? Határozatot továbbá, miszerint oly vásárlófelügyelők fognak választani, kik a borászati vegytauban jártasak.

Mit hoz az egyes bortermelő államoknak a szállómivéles? Naunk valóban szanni kell azon embert, ki kizárólag a bortermelésre van utalva; mert termelt borát megijahja ő maga, elpocskolhatja 4—5 ftért hecitolterjét akkor, midőn a napszám 80 kr 1 ft, midőn tehát ő magának többé került a borellállítás; mert borászatunk nem nyugszik biztos alapon; mert a horizetben nincs soliditás, s mert kivételnek egyáltalában alig érdemel említést. Mi máskép van ez más bortermelő országokban? — Franciaország bevezet borát 2 millió francot; Spanyolország 440 millió francot; Németország 213 millió bir. tallert, Olaszország 278 millió francot, Portugalia 141 millió francot, Ausztria 84 millió forintot és a nagy bortermelő Magyarország a fürtepporttal együtt bevezet a legutóbbi évek átlaga szerint 16 millió ftrot. — Ez bizony kevés!

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértési Arnold.**

3546. sz.

Építés árlejtési hirdetmény.

Nagy-Létán a m. kir. dohánycinestár tulajdonát képező hivatalház és dohányraktárakon 1879. évi szeptember hó végéig fogantatosítandó kijavításoknak biztosítása iránt folyó évi június hó 7-én 26425. sz. a. kelt nagyméltóságom. kir. pénzügyminiszteri rendelet alapján ezenel pályázat hirdetetik ki.

A költségvetés szerint való javítási költségek következőleg irányozták elő:
Közüves-munka összesen 1425 frt 7 kr. Ezen javítások felvállalásának biztosítása iránt folyó évi július hó 22-én alurt felügyelőnével versenyrajtavalás fog tartatni, hol az előirt lélekkel elalott irásbeli ajánlatok a feutirt nappon déli 12 óráig elfogadhatók.

A többi részletes határozományok és szerződési feltételek, valamint az előmérétek, költségvetési és arlemelés a hivatalos órak alatt ezen dohányváltó felügyelőnével és a nagyletai dohányváltó hivatalánál betekinthető.
Debreczen, 1879. július hó 3. án.

M. kir. dohányváltó felügyelőség.
(220 2—3)
(Utányomat nem díjaztatik.)

Befőző üvegek

a legkifünőbb minőségben:
Fehér 1/2, 1, 1 1/2, 2 meszelyes
Darabja: 3, 4, 6, 7 krajczár
Zöld: 1/2, 1, 2 meszelyes
Darabja: 2, 3, 4 krajczár.

Finom fehér légyfogó üvegek

leköszörülve darabja 12 kr-től 30-ig.

Kaszanyitzky Endrénél

előbb Kuhnika I. K.
üveg- és porcelánraktára, piacz-utca 1900 sz. a.
(222 1—2)

Kazan és gépműhely

Debreczen,
péterfia-utca 888-dik szám.

Alóltart az ajánluk magunkat mindennemű uj kazán és gépmunkákra, egyszersmind azoknak kijavítására. Szakavatott jó munkát és jutányos árat mellett gyors kiszolgáltatást kötelezzvén, a t. közönség becses megrendeléseit kérjük tiszteletteljesen

(173 13—?) **Sternischa testvérek.**

Tiszavidéki és arad-temesvári arad-temesvári
WAGNER
MENETRENDE.
1879. évi május 15-től kezdve továbbírt intézkedés.
Budapesti idő.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.		IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.	
Bécs észak. v. ind.	6. P. 8.25 este	Kassa ind.	6. P. 1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)
„ „ „ „	8.25 este	Miskolcz „	6. P. 1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)
„ „ „ „	8.25 este	Szeged „	6. P. 1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)
„ „ „ „	8.25 este	Nyíregyháza „	6. P. 1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)
Czegled „	10.10 d. e.	Debreczen „	12.38 d. u.
Szolnok „	10.25 d. e.	P. Ládány „	12.20 „
F. Ladány „	10.40 d. e.	Szolnok „	12.15 „
Debreczen „	10.55 d. e.	Czegled „	11.55 „
Szeged „	11.10 d. e.	Budapest „	11.50 „
Sárospatak „	11.25 d. e.	Bécs „	11.50 „
Miskolcz „	11.40 d. e.	Bécs „	11.50 „
Kassa „	12.00 d. e.	Bécs „	11.50 „
Miskolcz ind.	1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)	Bécs „	11.50 „
Kassa ind.	1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)	Bécs „	11.50 „

II. Bécsből Pestről Arad s Temesvár felé.

Bécs é. v. ind.	8.10 este	Arad ind.	12.30 d. u.
„ „ „ „	8.35 „	„ „ „ „	1.00 „
Budapest „	7.30 reg.	„ „ „ „	1.15 „
„ „ „ „	7.50 „	„ „ „ „	1.30 „
Czegled „	10.16 d. e.	„ „ „ „	1.45 „
Szolnok „	10.31 „	„ „ „ „	2.00 „
Miskolcz „	10.46 „	„ „ „ „	2.15 „
Csaba „	10.61 „	„ „ „ „	2.30 „
Arad „	10.76 „	„ „ „ „	2.45 „
Arad érkezés	3.05 „	„ „ „ „	3.00 „
Arad ind.	6. „	„ „ „ „	3.15 „
Vinga „	7.12 „	„ „ „ „	3.30 „
Temesvár érkezés	8.35 „	„ „ „ „	3.45 „

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

N.-Várad ind.	1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)
B. Ujlány „	1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)
Czegled „	1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)
B. Ujlány „	1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)
Budapest „	1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)
Bécs „	1.23, 4.0, 6.15, 8.30, 11.30, 4.0 (est.)

FISCHER ADOLF
posztó- és gyapju-szövet gyári raktára Debreczenben,
Főpiacz 1902-ik szám alatt.

VEGLEPÉNYE LÉTELÉS

Üzleteliséggé változtatása folytán van szerencsém a helybeli és vidéki t. közönséget, valamint rendes (nagyban) bevételt értesíteni, miszerint elhatároztam a raktárban levő következő czikketeket, u. m. **Posztók és tífik** különféle színekben, (magyar szabónak való) **továbbá palmarozton, azur,** szines posztók és velezek, (szürszabónak) mindentféle nyári és téli gyapju- és czérna-szövetek, sokféle bélsének való s több e szakmába vágó czikketeket **nagyban vagy kicsinyben is iránt aron alól azonnali készpénzfizetés mellett elárusítani.**

Minták kívánatra bérmentve azonnal megküldetnek. Vidéki rendelések gyorsan és pontosan teljesittetnek. Számos látogatást és vidéki megrendelést kérve, maradok tisztelettel

FISCHER ADOLF.
teljes tisztelettel
(198 4—5)
gyári áron alól